TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2024. gada 21. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Atvērtie dati un publiskā sektora informācijas atkalizmantošana – Direktīva (ES) 2019/1024 – 1. pants – Piemērošanas joma – 2. pants – Dokumentu "atkalizmantošanas" jēdziens – Tiesības piekļūt publiskā sektora struktūras turējumā esošiem dokumentiem

Lietā C-336/23

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Visoki upravni sud* (Administratīvā apelācijas tiesa, Horvātija) iesniegusi ar 2023. gada 25. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 26. maijā, tiesvedībā

HP – Hrvatska pošta d.d.

pret

Povjerenik za informiranje,

piedaloties

STAS d.o.o.,

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*] (referents), ceturtās palātas priekšsēdētājs I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] un tiesnesis Z. Čehi [*Z. Csehi*],

ģenerāladvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *Povjerenik za informiranje* vārdā – *Z. Pičuljan*, pārstāvis,

– Horvātijas valdības vārdā – *G. Vidović Mesarek*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – horvātu.

– Čehijas valdības vārdā – *J. Očková*, *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

– Austrijas valdības vārdā – *A. Posch* un *J. Schmoll*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *U. Małecka*, *M. Mataija* un *G. Meessen*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/1024 (2019. gada 20. jūnijs) par atvērtajiem datiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu (OV 2019, L 172, 56. lpp.) 1. panta 2. punktu un 2. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību *HP – Hrvatska pošta d.d.* (turpmāk tekstā – "*HP*") prasībā pret *Povjerenik za informiranje* (informācijas atklātības uzraudzītājs, Horvātija) par *HP* saņemto informācijas pieprasījumu, kurā tai tostarp lūgts izpaust informāciju par būvdarbu līgumiem, būvdarbu statusu un ēku nodošanas ekspluatācijā protokoliem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2019/1024 9., 13., 23. un 70. apsvērumā teikts:

"(9) Publiskā sektora informācija ir ārkārtīgi svarīgs datu avots, kas var palīdzēt uzlabot iekšējo tirgu un izstrādāt jaunus lietojumus patērētājiem un juridiskām personām. Vieda datu izmantošana, tostarp to apstrāde, izmantojot mākslīgā intelekta lietotnes, var pārveidot visas ekonomikas nozares.

[..]

(13) Viens no galvenajiem iekšējā tirgus izveides mērķiem ir radīt apstākļus, kas veicina pakalpojumu un produktu attīstību [Eiropas] Savienības mērogā un dalībvalstīs. Publiskā sektora informācija jeb informācija, kas vākta, sagatavota, reproducēta un izplatīta, pildot publisku uzdevumu vai sniedzot vispārējas nozīmes pakalpojumu, ir nozīmīgs digitālā satura produktu un pakalpojumu sākotnējais materiāls, un līdz ar progresīvu digitālo tehnoloģiju, piemēram, mākslīgā intelekta, sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju un lietu interneta, attīstību tā kļūs par vēl nozīmīgāku satura resursu. [..]

[..]

(23) [..] Šī direktīva dalībvalstīm nosaka pienākumu visus esošos dokumentus darīt atkalizmantojamus, ja vien piekļuve tiem netiek ierobežota vai liegta saskaņā ar valsts noteikumiem par piekļuvi dokumentiem vai saskaņā ar citiem izņēmumiem, kas paredzēti šajā direktīvā. Šī direktīva balstās uz dalībvalstīs esošajiem piekļuves režīmiem un nemaina valstu noteikumus par piekļuvi dokumentiem. Tā neattiecas uz gadījumiem, kad pilsoņi vai juridiskas personas saskaņā ar attiecīgo piekļuves režīmu var iegūt dokumentu vienīgi tad, ja tie var pierādīt īpašas intereses esamību. [..] Publiskā sektora struktūras būtu jāmudina darīt pieejamus atkalizmantošanai to turējumā esošos dokumentus. [..]

[..]

(70) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, atvieglot uz publiskā sektora dokumentiem balstītu Savienības mēroga informācijas produktu un pakalpojumu izveidi, lai nodrošinātu efektīvu publiskā sektora dokumentu pārrobežu izmantošanu, no vienas puses, privātiem uzņēmumiem, jo īpaši [mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU)], saistībā ar informācijas produktiem un pakalpojumiem ar pievienoto vērtību, kā arī, no otras puses, iedzīvotājiem, lai vienkāršotu informācijas brīvu apriti un komunikāciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā ierosināto darbību būtībai raksturīgo Savienības mērogu, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar [LES] 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. [..]"

4 Šīs direktīvas 1. pants "Priekšmets un darbības joma" noteic:

"1. Lai veicinātu atvērto datu izmantošanu un stimulētu produktu un pakalpojumu inovāciju, ar šo direktīvu nosaka tādu minimālo noteikumu kopumu, ar kuriem reglamentē atkalizmantošanu un praktiskus noteikumus atkalizmantošanas veicināšanai:

a) dalībvalstu publiskā sektora struktūru turējumā jau esoši dokumenti;

b) jau esoši dokumenti, kas ir tādu publisku uzņēmumu turējumā, kuri:
   i) darbojas [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvā 2014/25/ES [(2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV 2014, L 94, 243. lpp.)] noteiktajās jomās;

   [..]

c) pētniecības dati, ievērojot 10. pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Šo direktīvu nepiemēro:

[..]

b) tādiem publisku uzņēmumu turējumā esošiem dokumentiem:
   i) kas ir sagatavoti ārpus vispārējas nozīmes pakalpojumu sniegšanas jomas, kā noteikts dalībvalsts tiesību aktos vai dalībvalsts citos saistošos noteikumos;
   ii) kas ir saistīti ar konkurencei tieši pakļautām darbībām, un tāpēc, ievērojot Direktīvas 2014/25/ES 34. pantu, uz tiem neattiecas publiskā iepirkuma noteikumi;

[..]

d) dokumentiem, piemēram, sensitīviem datiem, kuriem piekļuve nav atļauta atbilstīgi dalībvalsts noteiktiem piekļuves režīmiem, tostarp pamatojoties uz:
   i) valsts drošības aizsardzību (proti, valsts drošību), aizsardzību vai sabiedrisko drošību;
   ii) statistikas datu konfidencialitāti;
   iii) komerciālu konfidencialitāti (tostarp uzņēmējdarbības, profesionālajiem vai uzņēmumu noslēpumiem);

[..]

f) dokumentiem, kuriem piekļuve ir ierobežota ar dalībvalstu noteiktiem piekļuves režīmiem, tostarp gadījumos, kad iedzīvotājiem vai juridiskām personām ir jāpierāda, ka tie ir īpaši ieinteresēti iegūt piekļuvi dokumentiem;

[..]

3. Šī direktīva pamatojas uz Savienības un valstu piekļuves režīmiem un neskar tos.

[..]

7. Šī direktīva reglamentē dalībvalstu publiskā sektora struktūru un publisku uzņēmumu turējumā jau esošu dokumentu atkalizmantošanu [..]."

5 Direktīvas 2019/1024 2. pants "Definīcijas" formulēts šādi:

"Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) "publiskā sektora struktūra" ir valsts, reģionālās vai vietējās iestādes, publisko tiesību subjekti vai vienas vai vairāku šādu iestāžu vai viena vai vairāku šādu publisko tiesību subjektu veidotas apvienības;

2) "publisko tiesību subjekti" ir struktūras, kurām piemīt visi turpmāk minētie raksturlielumi:
   a) tās ir nodibinātas ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura;
   b) tām ir juridiskas personas statuss; un
   c) tās to lielākajā daļā finansē valsts, vai arī reģionālās vai vietējās iestādes, vai citi publisko tiesību subjekti; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti; vai to vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti;

3) "publisks uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums, kurš darbojas 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajās jomās un kurā publiskā sektora struktūrām var būt tieša vai netieša dominējoša ietekme atbilstoši to īpašuma tiesībām uz minēto uzņēmumu, finansiālajai līdzdalībai minētajā uzņēmumā vai noteikumiem, kas piemērojami minētajam uzņēmumam. Uzskata, ka publiskā sektora struktūrām ir dominējoša ietekme jebkurā no šādiem gadījumiem, kuros minētās struktūras tieši vai netieši:
   a) ir attiecīgā uzņēmuma parakstītā kapitāla lielākās daļas turētājas;
   b) kontrolē balsu vairākumu, kas saistīts ar uzņēmuma emitētajām akcijām;
   c) var iecelt vairāk nekā pusi no attiecīgā uzņēmuma vadības, valdes vai uzraudzības struktūras locekļiem;

[..]

6) "dokuments" ir:
   a) jebkurš saturs uz jebkura nesēja (papīra vai elektroniskā veidā, vai arī kā skaņas, attēla vai audiovizuāls ieraksts); vai
   b) šāda satura jebkāda daļa;

[..]

11) "atkalizmantošana" ir izmantošana, ko veic fiziskas vai juridiskas personas, attiecībā uz dokumentiem, kuri ir:
   a) publiskā sektora struktūru turējumā, komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējais mērķis, kuram dokumenti tika sagatavoti, pildot publisko uzdevumu, izņemot dokumentu apmaiņu starp publiskā sektora struktūrām, kas tiek veikta, vienīgi pildot to publiskos uzdevumus; vai
   b) publisku uzņēmumu turējumā, komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējais mērķis – sniegt vispārējas nozīmes pakalpojumus –, kuram dokumenti tika sagatavoti, izņemot dokumentu apmaiņu starp publiskiem uzņēmumiem un publiskā sektora struktūrām, kas tiek veikta, vienīgi pildot publiskā sektora struktūru publiskos uzdevumus;

[..]."

Horvātijas tiesības

6 *Zakon o pravu na pristup informacijama* (Likums par tiesībām piekļūt informācijai; *Narodne novine, br*. 25/13, 85/15 un 69/22, turpmāk tekstā – "Likums par piekļuvi informācijai") 5. pants noteic:

"Šajā likumā ir lietoti šādi termini:

[..]

2) "publiskas iestādes" ir valsts pārvaldes iestādes, citas valsts iestādes, vietējās un reģionālās pašpārvaldes struktūras, juridiskās personas un citi subjekti, kas īsteno valsts varu, juridiskās personas, kuru dibinātājs ir Horvātijas Republika vai vietējā vai reģionālā pašpārvaldes struktūra, juridiskās personas, kas pilda publisko uzdevumu, juridiskās personas, kuras saskaņā ar īpašu regulējumu tiek finansētas galvenokārt vai pilnībā no valsts vai vietējās vai reģionālās pašpārvaldes struktūru budžetiem, t.i., no publiskiem līdzekļiem (nodokļiem, nodevām u.tml.), kā arī komercsabiedrības, kurās Horvātijas Republikai un vietējās vai reģionālās pašpārvaldes struktūrām atsevišķi vai kopīgi pieder vairākuma daļas;

[..]

5) "tiesības piekļūt informācijai" ir lietotāju tiesības pieprasīt un saņemt informāciju, kā arī publiskas iestādes pienākums atļaut piekļuvi pieprasītajai informācijai, proti, publiskot informāciju neatkarīgi no iesniegtā pieprasījuma, ja šāda publiskošana izriet no likumā vai citos normatīvajos aktos noteikta pienākuma;

6) “atkalizmantošana” ir publiskas iestādes turējumā esošās informācijas izmantošana, ko fiziskas vai juridiskas personas veic komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kuri atšķiras no sākotnējā mērķa, kam šī informācija tikusi sagatavota un kas jāīsteno tādu likumā vai citos normatīvajos aktos noteiktu darbību vai uzdevumu ietvaros, kurus parasti uzskata par publiskiem uzdevumiem. Informācijas apmaiņa, ko publiskas iestādes veic to kompetencē esošo uzdevumu pildīšanas nolūkos, nav uzskatāma par atkalizmantošanu;

[..].”

7 Šā likuma IV nodaļā “Tiesību piekļūt informācijai ierobežojumi” ietilpstošais 15. pants noteic:

“[..]

(2) Publiskas iestādes var ierobežot piekļuvi informācijai:

[..]

2) ja saskaņā ar likumu šī informācija ir komercnoslēpums vai profesionālais noslēpums;

[..]

(4) Publiskas iestādes var ierobežot piekļuvi informācijai, ja:

1) informācija ir sagatavošanas gaitā vienā vai vairākās publiskās iestādēs un tās publiskošana pirms pilnīgas un galīgās informācijas sagatavošanas varētu nopietni traucēt tās sagatavošanas gaitu;

[..]

(8) Piekļuvi šā panta 4. punkta 1. apakšpunktā minētajai informācijai var ierobežot arī pēc tam, kad informācijas sagatavošana ir pabeigta, tostarp situācijā, kad šāda izpaušana nopietni traucētu lēmumu pieņemšanas procesu un viedokļu paušanu vai izraisītu nepareizu informācijas satura interpretāciju, ja vien informācijas publiskošana nav attaisnojama ar sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm.

[..]”

8 Minētā likuma VI nodaļā “Informācijas atkalizmantošana” ietilpstošais 27. pants noteic:

“[..]

(2) Publiska iestāde nodrošina atvērto datu pieejamību un informācijas atkalizmantošanu lietotājiem – vai nu publiskojot atkalizmantojamo informāciju, vai pamatojoties uz atkalizmantošanas pieprasījumiem.

[..]

(5) Atkalizmantošanas nolūkā publiskām iestādēm nav pienākuma sagatavot, pielāgot vai izgūt kādas informācijas daļas, ja tas prasa nesamērīgi daudz laika vai resursu, nedz arī publiskām iestādēm drīkst prasīt atjaunināt, pilnveidot vai saglabāt informāciju atkalizmantošanas nolūkā; tāpat publiskai iestādei nevar pieprasīt atjaunināt, uzlabot vai glabāt informāciju atkalizmantošanas nolūkā.

[..]"

9 Likuma par piekļuvi informācijai 29. pants "Informācijas atkalizmantošanas pieprasījums un lietotāju tiesību aizsardzība" noteic:

"(1) Informācijas atkalizmantošanas pieprasījumā tā iesniedzējam papildus šā likuma 18. panta 3. punktā minētajiem datiem jānorāda arī, kādu informāciju tas vēlas atkalizmantot, kādā formātā un veidā tas vēlas saņemt pieprasītās informācijas saturu, kā arī šīs informācijas izmantošanas nolūks (komerciāli vai nekomerciāli mērķi).

(2) Šādām struktūrām informācijas atkalizmantošanas pieprasījums nav jāpilda:

[..]

2. komercsabiedrības, kurās Horvātijas Republikai vai vietējās vai reģionālās pašpārvaldes struktūrai ir vai var būt tieša vai netieša dominējoša ietekme, pamatojoties vai nu uz to, ka tai pieder šī komercsabiedrība vai finansiālā līdzdalība tajā, vai uz noteikumiem, kas noteic šīs komercsabiedrības darbību, un kuras:

– veic darbības, kas saistītas ar gāzes un siltumenerģijas, elektroenerģijas, ūdenssaimniecības, transporta pakalpojumu, lidostu, jūras un upju ostu, pasta pakalpojumu, naftas un gāzes ieguves un ogļu vai cita cietā kurināmā izpētes vai ieguves nozarēm saskaņā ar publisko iepirkumu reglamentējošo likumu,

[..]

(7) Lēmumu par informācijas atkalizmantošanu var pārsūdzēt [informācijas atklātības] uzraudzītājam 15 dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas. [Informācijas atklātības] uzraudzītāja lēmumi nav pārsūdzami, taču par tiem var celt administratīvi tiesisku prasību *Visoki upravni sud* [(Administratīvā apelācijas tiesa, Horvātija)].

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 Horvātijas Republikai 100 % apmērā piederošā sabiedrība *HP* ir universālā pasta pakalpojuma sniedzēja šajā dalībvalstī. Tā veic arī komercdarbību.

11 *HP* saņēma pieprasījumu sniegt informāciju tostarp par būvdarbu līgumiem, būvdarbu statusu un ēku nodošanas ekspluatācijā protokoliem.

12 Tā kā *HP* šo pieprasījumu bija noraidījusi, attiecīgais noraidošais lēmums tika pārsūdzēts informācijas atklātības uzraudzītajam, kurš uzdeva *HP* šo pieprasījumu izpildīt.

13 Izskatījusi *HP* prasību par šo informācijas atklātības uzraudzītāja lēmumu, *Visoki upravni sud* (Administratīvā apelācijas tiesa) nosūtīja lietu atpakaļ šim uzraudzītājam atkārtotai izskatīšanai tāpēc, ka dienā, kad šis uzraudzītājs bija pieņēmis minēto lēmumu, termiņš Direktīvas 2019/1024 transponēšanai bija beidzies un izpaušanas pienākums, ko minētais uzraudzītājs bija uzlicis *HP*, bija jāizvērtē, ņemot vērā jaunās definīcijas un izņēmumus, kurus noteic šī direktīva.

14 Izskatījis lietu atkārtoti, informācijas atklātības uzraudzītājs no jauna uzdeva *HP* izpaust pieprasīto informāciju.

15 Par šo lēmumu *HP* cēla prasību *Visoki upravni sud* (Administratīvā apelācijas tiesa), kas ir iesniedzējtiesa.

16 Prasības pamatošanai *HP* apgalvo tostarp, ka Direktīva 2019/1024 Horvātijas tiesībās esot transponēta nepareizi, jo jēdzienam "publiska iestāde" Likuma par piekļuvi informācijai izpratnē neesot tāds pats tvērums kā jēdzienam "publisks uzņēmums" šīs direktīvas 2. panta 3. punkta izpratnē. Turklāt otrā jēdziena definīcija, kas rodama minētajā direktīvā, esot attiecināma gan uz informācijas atkalizmantošanu, gan uz piekļuvi informācijai. Visbeidzot *HP* apgalvo, ka informācija, kuru tai uzdots sniegt, esot saistīta ar tās sektoriālo darbību un esot komercnoslēpums.

17 Savukārt informācijas atklātības uzraudzītājs apgalvo, ka pamatlietā strīds esot par to, kā īstenojamas nevis tiesības uz informācijas atkalizmantošanu, bet gan tiesības uz piekļuvi informācijai. Taču Direktīva 2019/1024 reglamentējot atvērtos datus un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu, nevis tiesības piekļūt informācijai.

18 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, lai izspriestu tajā izskatāmo lietu, tai jāizlemj, vai *HP* pamatlietas apstākļos bija pienākums izpaust informāciju, kas nav tieši saistīta ar tās sniegtajiem vispārējas nozīmes pakalpojumiem, un tālab esot tostarp jānoskaidro informācijas "atkalizmantošanas" jēdziena tvērums Direktīvas 2019/1024 izpratnē.

19 Šādos apstākļos *Visoki upravni sud* (Administratīvā apelācijas tiesa) ir nolēmusi apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai informācijas "atkalizmantošanas" jēdziens [Direktīvas 2019/1024] 2. panta 11. punkta izpratnē attiecas uz piekļuvi jebkādai publiskā sektora struktūras / publiska uzņēmuma sagatavotai vai turējumā esošai informācijai, kuru lietotājs (fiziska vai juridiska persona) pirmo reizi pieprasa no publiskā sektora struktūras?

2) Vai pieprasījums sniegt publiskā sektora struktūras / publiska uzņēmuma sagatavoto vai turējumā esošo informāciju, kas radīta šīs struktūras uzdevumu izpildes ietvaros vai saistībā ar tās organizāciju un darbību, var tikt uzskatīts par informācijas pieprasījumu, uz kuru attiecas šīs direktīvas normas, un tādējādi minētās direktīvas normas ir piemērojamas ikvienam pieprasījumam piekļūt informācijai, kas ir publiskā sektora struktūru turējumā?

3) Vai struktūras, kam saskaņā ar [Direktīvas 2019/1024] 2. pantu ir pienākums izpaust informāciju, ir vienīgi tās publiskā sektora struktūras, kurām ir iesniegti informācijas atkalizmantošanas pieprasījumi, vai arī jaunās definīcijas attiecas uz visām publiskā sektora struktūrām un visu to turējumā esošo informāciju, un tādējādi [šīs] direktīvas 2. pantā

minētajām struktūrām jāsniedz to sagatavotā vai turējumā esošā informācija, vai arī tiek uzskatīts, ka [minētās] direktīvas 2. pantā minētajām struktūrām jāsniedz informācija vienīgi tad, ja šī informācija tiek izmantota atkal?

4) Vai izņēmumus no pienākuma izpaust [Direktīvas 2019/1024] 1. panta 2. punktā minēto informāciju var uzskatīt par tādiem izņēmumiem, kas ļauj publiskā sektora struktūrām atteikties izpaust to sagatavoto vai turējumā esošo informāciju, vai arī tie ir izņēmumi, kas ir piemērojami tikai tad, ja publiskā sektora struktūrai tiek iesniegts atkalizmantošanas pieprasījums?"

Tiesvedība Tiesā

20 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2023. gada 27. jūlija rīkojumu *HP – Hrvatska pošta* (C-336/23, EU:C:2023:617) *Visoki upravni sud* (Administratīvā apelācijas tiesa) pieteikums piemērot šīs lietas izskatīšanai Tiesas Reglamenta 105. pantā paredzēto paātrināto tiesvedību tika noraidīts.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

21 Ievadam jānorāda, pirmkārt, ka no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet: pamatlietā aplūkotais pieprasījums, kas minēts šā sprieduma 11. punktā, attiecas vienīgi uz piekļuvi publiskā sektora struktūras turējumā esošiem dokumentiem, nevis uz šo dokumentu atkalizmantošanu.

22 Otrkārt, no šā lūguma izriet, ka – iesniedzējtiesas ieskatā –, lai noskaidrotu, kuri tiesību akti pamatlietā ir piemērojami *ratione temporis*, jāņem vērā datums, kad informācijas atklātības uzraudzītājs ir pieņēmis lēmumu, ar kuru *HP* tika uzdots apmierināt šo pieprasījumu, taču minētajā datumā Direktīvas 2019/1024 transponēšanai atvēlētais termiņš bija beidzies.

23 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju valsts tiesa uzdod pašas noteiktā tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu kontekstā, kura pareizība Tiesai nav jāpārbauda (spriedums, 2023. gada 27. aprīlis, M.D. (Aizliegums ieceļot Ungārijā), C-528/21, EU:C:2023:341, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Tātad ar saviem jautājumiem, kas jāizskata kopīgi, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīva 2019/1024 jāinterpretē tādējādi, ka pieprasījums piekļūt publiskā sektora struktūras turējumā esošiem dokumentiem ietilpst tās piemērošanas jomā.

25 Šajā ziņā jānorāda, ka Direktīvas 2019/1024 mērķis, kā izriet no tās 1. panta 1. punkta, lasot to šīs direktīvas 9., 13. un 70. apsvēruma gaismā, ir veicināt atvērto datu izmantošanu un radīt apstākļus, kas veicina uz publiskā sektora dokumentiem balstītu digitāla satura pakalpojumu un produktu attīstību Savienības mērogā un dalībvalstīs, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību.

26 Tālab šī direktīva noteic gan atkalizmantošanas noteikumu minimumu, gan praktisko kārtību, lai veicinātu dalībvalstu publiskā sektora struktūru un noteiktu publisko uzņēmumu turējumā esošo dokumentu atkalizmantošanu, kā arī pētniecības datu atkalizmantošanu.

27 Saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta 11. punktu "atkalizmantošana" ir šādu dokumentu izmantošana, ko veic fiziskas vai juridiskas personas komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējais mērķis – pildīt publisko uzdevumu vai sniegt vispārējas nozīmes pakalpojumus –, kuram dokumenti tika sagatavoti.

28 Lai arī "atkalizmantošanas" – Direktīvas 2019/1024 izpratnē – priekšnosacījums ir piekļuve attiecīgajiem dokumentiem, tās tomēr ir un paliek divas acīmredzami atšķirīgas darbības (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 27. oktobris, Komisija/Polija, C-362/10, EU:C:2011:703, 54. punkts).

29 Savukārt šī direktīva – kā noteic tās 1. panta 7. punkts – reglamentē dalībvalstu publiskā sektora struktūru un publisku uzņēmumu turējumā jau esošu dokumentu atkalizmantošanu, taču neparedz nekādu pienākumu attiecībā uz piekļuvi dokumentiem.

30 Proti, Direktīva 2019/1024 – saskaņā ar tās 1. panta 3. punktu, lasot to šīs direktīvas 23. apsvēruma gaismā, – pamatojas uz Savienības un valstu piekļuves režīmiem un neskar tos. Minētās direktīvas 1. panta 2. punkta d) un f) apakšpunkts turklāt noteic, ka šo direktīvu nepiemēro dokumentiem, kuriem piekļuve ir liegta vai ierobežota saskaņā ar dalībvalstīs noteiktajiem piekļuves režīmiem.

31 Tādējādi Direktīvā 2019/1024 nav nostiprinātas tiesības piekļūt publiskā sektora dokumentiem, taču tiek prezumēta šādu tiesību esamība dalībvalstu tiesībās vai Savienības tiesībās, un līdz ar to piekļuves šiem dokumentiem nosacījumi neietilpst tās piemērošanas jomā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 14. novembris, *NKBM*, C-215/17, EU:C:2018:901, 32. punkts).

32 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir atbildams, ka Direktīva 2019/1024 jāinterpretē tādējādi, ka pieprasījums piekļūt publiskā sektora struktūras turējumā esošiem dokumentiem neietilpst tās piemērošanas jomā.

Par tiesāšanās izdevumiem

33 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1024 (2019. gada 20. jūnijs) par atvērtajiem datiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu

jāinterpretē tādējādi, ka

pieprasījums piekļūt publiskā sektora struktūras turējumā esošiem dokumentiem neietilpst tās piemērošanas jomā.

[Paraksti]